

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **J. R.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 marca 2020 r.,

z urzędu, kwestii dopuszczalności zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 stycznia 2020 r., sygn. akt II AKo (...),

p o s t a n o w i ł

pozostawić zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powołanym wyżej zarządzeniem odmówiono przyjęcia zażalenia złożonego przez J. R. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 listopada 2019 r., sygn. akt II AKo (...).

Zażalenie na to zarządzenie złożył J. R. w drodze elektronicznej, tj. w formie e - maila.

Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) w dniu 4 lutego 2020 r., po stwierdzeniu, że zażalenie to odpowiada wymogom formalnym, na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. zarządził wraz z aktami sprawy przedstawić je do rozpoznania Sądowi Najwyższemu Izba Karne w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 119 § 1 pkt 4 k.p.k. pismo procesowe powinno zawierać m.in. podpis składającego pismo. Rzecz jednak w tym, że nie można uznać, iż pismo zostało podpisane, jeżeli zostało ono nadane za pośrednictwem urządzenia służącego do komunikowania się na odległość [zob. D. Świecki (red.),

uwagi do art. 119 k.p.k., Kodeks postępowania karnego, Tom I, Komentarz aktualizowany, Lex/el. 2020].

Zażalenie wnioskodawcy wniesione zostało zatem bez własnoręcznego podpisu, a skoro zostało przez Zastępcę Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) przyjęte, to stosownie do treści art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 518 k.p.k. należało pozostawić je bez rozpoznania.